

กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายสำหรับเยาวชน
ที่ได้รับรางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2557

Literary Techniques and Ideas in Young Adult Novels

Winning 2014 Wankaew Award

Luo Yan, ธิดา โมสิกรัตน์*

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

*E-mail: thidamos@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแต่งในนวนิยายสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2557 จำนวน 4 เล่ม ได้แก่ เสียงเดือนในเสียงหวูดรถไฟ ในสระน้ำ ไม้หมอนกับก้อนหิน และดินสอแห่งสั้น โดยนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า นวนิยายสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2557 ใช้กลวิธีการแต่ง ได้แก่ การตั้งชื่อบทด้วยเหตุการณ์และสิ่งทั่วไป การวางโครงเรื่องใช้วิธีการลำดับเรื่องตามเหตุการณ์และตามเวลา การเปิดเรื่องใช้การบรรยายฉากและบรรยากาศ การเล่าเรื่อง และการใช้บทสนทนา การดำเนินเรื่องใช้กลวิธีการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และความขัดแย้งภายในจิตใจของมนุษย์ การปิดเรื่องใช้วิธีแบบสุขนานุกรม โศกนาฏกรรม และทิ้งท้ายให้ผู้อ่านคิดเอง การสร้างตัวละครเป็นบุคคลในชีวิตจริง คือ ตัวละครเด็ก ตัวละครผู้ใหญ่ และได้สร้างตัวละครที่เหนือมนุษย์และตัวละครสัตว์ ใช้บทสนทนาเพื่อช่วยดำเนินเรื่อง บอกลักษณะนิสัยตัวละคร ให้คิดและข้อคิด มีการสร้างฉากที่เป็นสถานที่ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และเหตุการณ์ในเรื่อง

คำสำคัญ : กลวิธีการแต่ง นวนิยายสำหรับเยาวชน รางวัลแว่นแก้ว

Abstract

This research aimed to analyze literary techniques in 4 young adult novels that won Wankaew Award in 2014: Siang Duan nai Siang Wood Rodfai, Nai Sanam, Maimorn kab Kon Hin, and Dinsaw Tang San. The results of the descriptive analysis showed that the 2004-award winning young adult novels used several techniques: naming the chapters by using events and common things, plotting the story

chronologically, opening the the story by describing the scene and atmosphere or by using conversation, narrating or telling story by using conflict between human beings and human and their internal conflicts, ended the novels using tragedy, comedy, or by leaving the up issue for readers' considerations. In term of character creation, the authors used inspivation from real-life people to create children and adults, supernatural and animal characters. The conversations between characters were used to proceed the story or describe each character or to give the readers some morals considerations. Suggestion: irrelevant to the abstract as a whole.

Keywords : Literary Techniques, Young Adult Novels, Wankaew Award

บทนำ

นวนิยายเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่สะท้อนภาพของสังคม ที่เป็นเรื่องราวของกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันในระบบวัฒนธรรมเดียวกัน วิทย์ ศิวะศิริยานนท์ (2541 : 197) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า นวนิยายสะท้อนภาพของสังคมและคนที่อยู่ร่วมกันโดยนักประพันธ์ได้เขียนนวนิยายขึ้นจากสิ่งที่มีในสังคม หรือได้รับอิทธิพลจากสังคม สิ่งแวดล้อม และระบบวัฒนธรรมรอบตัว การอ่านนวนิยายจึงเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ให้แก่คนทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะการให้คุณค่าแก่เด็กหรือเยาวชน ดังที่ ธัญญา สังขพันธานนท์ (2536 : 89) กล่าวว่านักเขียนที่ดีต้องเป็นนักเขียนที่มีคุณภาพ ย่อมสร้างผลงานที่มีคุณค่าในเชิงการสะท้อนภาพสังคม มุ่งเสนอแนวคิดที่มีสาระแสดง ความเป็นจริงของชีวิตผู้คนในสังคมร่วมสมัย และใช้กลวิธีการแต่งที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทางวรรณศิลป์ซึ่งมีอิทธิพลและมีคุณค่าต่อวงการศึกษาของสังคม

นอกจากนี้ นวนิยายที่ดียังประกอบด้วยกลวิธีในการแต่งที่ดีอีกด้วย เป็นความสามารถเฉพาะตัวของ นักประพันธ์แต่ละคน ดังเช่นนวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัลแว่นแก้วได้รับการยกย่องว่าเป็นนวนิยายที่แต่งดีและมีบทบาทต่อผู้อ่านที่เป็นเด็กและเยาวชนมาก เป็นผลงานที่ได้รับการยอมรับและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง คุณค่าของนวนิยายเยาวชนดังกล่าวแสดงถึงการใช้กลวิธีการแต่ง นวนิยายที่ดี สามารถสะท้อนเรื่องราวและแนวคิดต่าง ๆ ผู้อ่านได้ผ่านการนำเสนอเนื้อหา แนวคิด และกลวิธีการแต่ง เช่น การสร้างสรรค์ตัวละคร การเล่าเรื่อง บทสนทนา และฉาก เป็นต้น ทำให้ผู้อ่านได้รับประสบการณ์ความรู้และข้อคิดเรื่องเหล่านี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตต่อไป ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการแต่งนวนิยายของนวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัลแว่นแก้วประจำปี พ.ศ. 2557 ซึ่งจะทำให้เข้าใจคุณค่าของวรรณกรรมประเภทนวนิยายเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแต่งนวนิยายสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลแว่นแก้วใน พ.ศ. 2557

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวรรณกรรมและนวนิยาย
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสำหรับเยาวชน
3. ศึกษาผลงานของนวนิยายสำหรับเยาวชนได้รับรางวัลแว่นแก้วใน พ.ศ. 2557
4. คัดเลือกนวนิยายสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลแว่นแก้วในประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ เสียงเดือนในเสียงหูดรถไฟ ในสระน้ำ ไม่หมอนกับก้อนหิน และดินสอแห่งสั้น
5. วิเคราะห์กลวิธีการแต่งของนวนิยายสำหรับเยาวชนได้รับรางวัลแว่นแก้วใน พ.ศ. 2557
6. วิเคราะห์แนวคิดในของนวนิยายสำหรับเยาวชนได้รับรางวัลแว่นแก้วใน พ.ศ. 2557
7. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์กลวิธีการแต่งในนวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัล แว่นแก้ว พ.ศ.2557 พบว่าผู้แต่งได้ใช้กลวิธีการแต่ง 8 ประการ ดังผลการวิจัยโดยสรุปต่อไปนี้

1. การตั้งชื่อบท

เป็นกลวิธีกำหนดชื่อบทโดยสรุปเนื้อเรื่องในตอนนั้น ๆ ใช้กลุ่มคำหรือวลีที่บอกว่าเนื้อเรื่องเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรและจะดำเนินไปอย่างไร นวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2557 มีเพียงนวนิยาย 2 เรื่องที่ใช้กลวิธีการตั้งชื่อบท ได้แก่ เสียงเดือนในเสียงหูดรถไฟ และ ในสระน้ำ ผู้แต่งใช้กลวิธีการตั้งชื่อ 3 ลักษณะ ได้แก่ การตั้งชื่อบทด้วยเหตุการณ์สำคัญ การตั้งชื่อบทด้วยฉากสำคัญ และการตั้งชื่อบทด้วยสิ่งที่อยู่แวดล้อม ดังตัวอย่าง

เรื่อง ในสระน้ำ ตั้งชื่อบทด้วยฉากสำคัญ ได้แก่ บ้านหลังใหม่ สระน้ำหลังบ้าน อุทยานด้านหลังโรงงาน และบ้านหลังเก่า เป็นชื่อที่บอกถึงฉากธรรมชาติที่อยู่แวดล้อมเยาวชน จะทำให้รู้ว่าในบทนี้จะเกิดเหตุการณ์ที่ใดมีลักษณะสมจริงในการดำเนินเรื่องเกี่ยวกับตัวละครเยาวชน

2. การวางโครงเรื่อง

เป็นกลวิธีกำหนดเหตุการณ์ที่ดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบโดยเริ่มจากการอธิบายสถานการณ์ในตอนเริ่มเรื่อง แล้วผูกปมที่เป็นเหตุการณ์ที่ซับซ้อน ทั้งความขัดแย้ง อุปสรรคและการต่อสู้ของตัวละครที่ต่อเนื่องเป็นเรื่องราวยืดยาวจนจบ ดังตัวอย่าง

เรื่อง ไม่หมอนกับก้อนหิน มีโครงเรื่องว่า เด็กชายที่เป็นเด็กดีเรียนเก่ง ขยัน ช่วยงานพ่อแม่เสมอเด็กชายคิดว่าโลกนี้มีสี่เท้าไม่มีความสุข เมื่อเขาได้พบกับวิญญูณซึ่งเป็นเด็กหญิงที่ร่าเริงสดใสและชื่นชอบรถไฟเหมือนกัน เรื่องดำเนินไปจนถึงตอนจบที่ตัวละครเปลี่ยนความคิดและรู้สึกว่าการนี้ น่าอยู่และมีความสุข

จากตัวอย่าง แสดงถึงกลวิธีการวางโครงเรื่องแบบลำดับเรื่องตามเหตุการณ์ที่สัมพันธ์กัน มีจุดเริ่มต้นที่เป็นเรื่องราวของมิตรภาพระหว่างเยาวชนและจบด้วยการให้แง่คิดเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี

3. การเปิดเรื่อง

เป็นส่วนแรกของเรื่องที่ตั้งความสนใจให้อ่านเรื่องต่อเนื่องไป ผู้แต่งใช้วิธีเปิดเรื่อง 3 ลักษณะ ได้แก่ การบรรยาย การเล่าเรื่อง และการใช้บทสนทนา กลวิธีการเปิดเรื่องที่เป็นจุดเด่นคือ การเปิดเรื่องโดยการเล่าเรื่องซึ่งผู้แต่งจะลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามเวลา ได้แก่ การเปิดเรื่องโดยเล่าเรื่องในอดีต การเปิดเรื่องโดยเล่าเรื่องในปัจจุบัน และการเปิดเรื่องโดยเล่าเรื่องในอนาคต ดังตัวอย่าง เรื่องเสียงเดือนในเสียงหูดรณไฟ บทที่ 14 เปิดเรื่องโดยเล่าเรื่องและความคิดของตัวละครในอดีต

บ่ายวันหนึ่ง เดือน แรม เห็น บุรุษ ไปรษณีย์
 ซ้ำจรัญยานยนต์ผ่านหน้าบ้าน บรรทุกหีบห่อไปรษณีย์ภัณฑ์
 มากมาย... ตอนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ ครูเคยสอนให้
 นักเรียนเขียนจดหมายถึงเพื่อนและญาติ พอเขียนแล้วให้ไปส่ง
 จดหมายจริง ๆ ตอนนั้นเขายังตื่นเต็นกับการได้เขียน เขาเคย
 สงสัยว่าเมื่อหย่อนจดหมายใส่ตู้ไปรษณีย์แล้วจดหมายจะ
 เดินทางไปถึงมือผู้รับได้อย่างไร ... เขาเพิ่งรู้ความจริงตอนครูให้
 ปฏิบัติจริงนั้นละ

(เสียงเดือนในเสียงหูดรณไฟ. 2558 : 111)

จากตัวอย่าง ผู้แต่งเปิดเรื่องโดยเล่าเรื่องในอดีตของตัวละครที่ไม่รู้จักการส่งจดหมายทางไปรษณีย์นำไปสู่เหตุการณ์ปัจจุบันที่ตัวละครได้รู้ความจริง การเปิดเรื่องโดยเล่าเรื่องในอดีตนี้ทำให้รู้จักตัวละครว่าเป็นเด็กที่มีความคิด และทำให้เรื่องดำเนินต่อไปอย่างสนุกสนาน

4. การดำเนินเรื่อง

เป็นรายละเอียดตอนกลางของเรื่อง ชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องอยู่เสมอ ใช้กลวิธีสร้างความขัดแย้งและคลี่คลายความขัดแย้งจนถึงเป้าหมายที่เป็นตอนปิดเรื่อง ดังตัวอย่างนี้

4.1 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ เป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน ดังตัวอย่าง

“ไปหมอน มาทำไมแต่เช้า”
 ... “เราอยากมาขวนนายไปบ้านลุงข้างเพื่อนข้างบ้าน
 นายนะ”
 “ไปดูไก่ชน สวยดีนะ”
 “ไม่ดูหรอก จะไปดูทำไม เห็นอยู่ทุกวัน”
 “โธ่ นายก็เป็นแบบนี้ตลอดเลย ไปดูกันเถอะ เตียวตันตาลก็
 มาแล้ว”

(ไม่หมอนกับก้อนหิน. 2558 : 45)

จากตัวอย่าง เป็นการดำเนินเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในเรื่อง การไปดูไก่ชนเพราะเขาวงกตจะมีความสนใจแตกต่างกัน จึงเกิดความขัดแย้งกับเพื่อน

4.2 ความขัดแย้งภายในใจของตัวละคร เป็นความขัดแย้งในความคิดของตัวละคร ซึ่งต้องตัดสินใจเลือกทางเลือกที่มีหลาย ๆ ทางให้เหมาะสม ตัวละครจึงเกิดความสับสน ซึ่งเป็นความทุกข์ที่เกิดกับมนุษย์ตลอดเวลา ดังตัวอย่าง

ครอบครัวของก้อนหินกับเพื่อน ๆ ออกจากเทเวศร์ราว หกโมงเย็นโดยพ่อแวะส่งใบหมอนกับต้นตาลที่บ้าน พ่อแม่ของ ใบหมอนและต้นตาลมีท่าที่ยินดีเมื่อได้พบก้อนหิน เพราะทุกคนชื่นชมเขามาก ก้อนหินคิดว่าพ่อแม่ของเพื่อนคงได้รับแต่ ข้อมูลดี ๆ เกี่ยวกับเขาผ่านลูกชายตัวเองแน่นอน เขารู้สึก ขอบคุยมเพื่อนทั้งสองที่พูดถึงเขาแต่ในแง่ดี หลาย ครั้งเขาอาจรำคาญเพื่อนอยู่บ้าง แต่ทั้งคู่ก็ไม่เคยมีท่าที่ไม่พอใจ เขาเลย

(ไม่หมอนกับก้อนหิน. 2558 : 54)

จากตัวอย่าง เป็นกลวิธีที่ใช้ความขัดแย้งในจิตใจของตัวละคร เพื่อนมักพูดถึงเขาแต่แง่ดี จึงทำให้พ่อแม่ได้รับแต่ข้อมูลดี ๆ ตัวละครจึงรู้สึกอับอาย สะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงความคิดของเขาวงกตอย่างชัดเจน

5. การปิดเรื่อง

เป็นเรื่องราวส่วนสุดท้าย ได้แก่ การปิดเรื่องแบบสุขนานุกรม การปิดเรื่องแบบโคกนาุกรม และการปิดเรื่องแบบทิ้งปัญหา ในการวิเคราะห์หลักวิธีการปิดเรื่องของนวนิยายสำหรับเขาวงกตที่ได้รับ รางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2557 พบว่า การปิดเรื่องแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านคิดเองมีลักษณะเด่นซึ่งจะทำให้ ผู้อ่านได้แง่คิดเชิงสร้างสรรค์และได้แนวคิดตามเจตนาของผู้แต่ง ดังตัวอย่างเรื่อง *ไม่หมอนกับก้อนหิน* บทที่ 9 ผู้แต่งปิดเรื่องแบบทิ้งทำให้ผู้อ่านคิดเอง โดยเล่าเรื่องการเลี้ยงสัตว์โดยที่น้องชายของตัวละคร ว่าจะมีความรับผิดชอบเลี้ยงสัตว์ต่อไปได้นานเท่าไร

ก้อนหินยื่นมองน้องชายเล่นกับแมวจากระเบียง บ้าน เด็กอายุหกขวบคงตื่นเต็นกับเรื่องต่าง ๆ ได้ไม่นาน ยินดีกำลังห่ออยากเลี้ยงสัตว์ถึงขนาดยอมทำทุกอย่าง แม้แต่คลุกข้าวให้แมวกินตามที่แม่บอก เขาจะรอดูว่า น้องชายจะทำหน้าที่นี้ไปได้ยาวนานเท่าไร และเมื่อแมวตัวนี้ โตขึ้น น้องของเขาจะยังรักและเอ็นดูมันอยู่หรือไม่

(ไม่หมอนกับก้อนหิน. 2558 : 74)

จากตัวอย่าง ผู้แต่งใช้กลวิธีทิ้งปัญหาให้คิดว่าเหตุการณ์ตอนจบว่าน้องชายของตัวละครซึ่ง ต้องการจะเลี้ยงแมว เขาจะเลี้ยงได้นานเท่าไร ผู้อ่านจะคาดเดาจากลักษณะนิสัยของน้องชายที่เป็นเด็ก

ตามธรรมชาติเป็นวัยที่สนใจสิ่งต่าง ๆ ในช่วงเวลาสั้น ๆ จะเบื่อหน่ายหันไปสนใจสิ่งอื่น ๆ ใหม่ ๆ ต่อไป จึงเป็นกลวิธีการปิดเรื่องแบบให้ข้อคิดแก่ผู้อ่านที่ทำให้เรื่องสนุกสนาน

6. ตัวละคร

เป็นผู้ที่มีบทบาทและพฤติกรรมตามเหตุการณ์ในเรื่อง หรือเป็นผู้รับผลจากเหตุการณ์ตามโครงเรื่อง ผู้แต่งใช้กลวิธีการสร้างตัวละครแบ่งเป็นตัวละครเด็กและตัวละครผู้ใหญ่ ตัวละครที่เหมือนมนุษย์และตัวละครสัตว์ ลักษณะเด่นในการสร้างตัวละครในนวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2557 เป็นตัวละครที่เหมือนมนุษย์และตัวละครสัตว์ซึ่งผู้แต่งใช้เป็นสัญลักษณ์หรือเป็นสื่อกลางเชื่อมตัวละคร ดังตัวอย่าง

6.1 ตัวละครเหมือนมนุษย์ ได้แก่ ตัวละครที่เป็นวิญญาณ เป็นตัวละครเด็กที่เสียชีวิตแล้วได้เป็นวิญญาณที่ผูกพันกับสิ่งที่เด็กรักและห่วงใย เรื่อง *ไม้หมอนกับก้อนหิน* ตัวละครวิญญาณเป็นเด็กหญิงที่เสียชีวิต เพราะถูกรถไฟชน จึงเป็นวิญญาณที่ผูกพันและอาศัยอยู่ในไม้หมอนรางรถไฟ ดังตัวอย่าง

“น้อง มานั่งทำอะไร ร้านปิดแล้วนะ กลับบ้านเถอะ”
เด็กหญิงไม่ตอบ เพียงแต่มองก้อนหินแล้วยิ้มให้
เมื่อก้อนหินถามย้ำ เธอจึงตอบว่า “มารอแม่”...
“เธออยากให้เราช่วยอะไรหรือเปล่าไม้หมอน”
“ช่วยคุยกับเรากี่พอ” ก้อนหินได้ยินเช่นนี้ก็ถึงกับใจอ่อนยวบ
(ไม้หมอนกับก้อนหิน. 2558 : 11,59)

จากตัวอย่าง ตัวละครวิญญาณเด็กหญิงที่เสียชีวิตเพราะถูกรถไฟชน มีความรักและคิดถึงพ่อแม่แต่ไม่สามารถไปหาได้ จึงเหงาและต้องการมีเพื่อนที่พูดคุยได้ วิญญาณไม้หมอนจึงเป็นสื่อกลางที่ทำให้ก้อนหินรู้จักความรักในครอบครัวและการสร้างมิตรภาพระหว่างเพื่อน ๆ

6.2 ตัวละครสัตว์ เป็นสัตว์ที่เด็ก ๆ ชอบเลี้ยง เช่น แมว เรื่อง *ในสระน้ำ* ผู้แต่งได้สร้างตัวละครสัตว์ที่เป็นแมว โดยมีบทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อระหว่างตัวละคร ดังตัวอย่าง

เขาเฝ้ารออย่างตื่นเต้นที่จะได้พบพรายสาวอีกครั้ง
ที่แรกเขาตั้งใจไปรอที่ท่าน้ำด้วยซ้ำ แต่เจ้าสองสีห้ามไว้
เพราะกลัวเขาจะไม่สบายไปเสียก่อน และมันรู้ว่ายังไม่ถึง
เวลา

(ในสระน้ำ. 2558 : 74)

จากตัวอย่าง ตัวละครสัตว์ที่เป็นแมวมีลักษณะพิเศษคือพูดคุยกับมนุษย์และผีพรายได้ ตัวละครแมวได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผีพรายกับเยาวชน จึงมีบทบาทช่วยให้ตัวละครสามารถต่อสู้กับคนที่ทำลายธรรมชาติ และให้แง่คิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ

7. บทสนทนา

เป็นถ้อยคำที่ตัวละครเจรจาโต้ตอบกันหรือพูดคุยกัน มีส่วนช่วยดำเนินเรื่องจนจบเรื่องเป็นวิธีเล่าเหตุการณ์ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และเจตนาของตัวละคร แสดงถึงบุคลิกภาพของตัวละคร

ได้เป็นอย่างดี โดยผู้แต่งสร้างบทสนทนาที่เหมาะสมกับสภาพ ฐานะ และบทบาทของตัวละคร ดังตัวอย่าง

7.1 บทสนทนาที่ช่วยดำเนินเรื่อง เป็นวิธีการบอกว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรต่อไป หรือตัวละครมีการกระทำอย่างไร และจะเกิดเหตุการณ์หรือเรื่องราวอย่างไร การใช้บทสนทนาทำให้เรื่องดำเนินได้รวดเร็วและสอดคล้องกับโครงเรื่อง ดังตัวอย่างเรื่อง *ในสระน้ำ* ผู้แต่งได้สร้างบทสนทนาที่ช่วยดำเนินเรื่องจากเหตุการณ์หนึ่งไปอีกเหตุการณ์หนึ่ง

“มีอะไรหรือครับ” ต้นน้ำถาม เกือบเดินชนกาสาร
 “มีคนตามเรามา” กาสารตอบ แต่ดูไม่ทุกขร้อนเท่าไร
 “ใครหรือครับ” เขากวาดตาไปรอบทิศทันที รู้สึกตกใจแทน
 “เพื่อนของท่าน”

ต้นน้ำประมวลคำตอบอยู่ครู่หนึ่งแล้วร้องอย่าง
 ตกใจ บอย คงแอบตามเขามาแน่นอน แบบนี้พรายน้ำก็ถูก
 คนอื่นเห็นตัวนะสิ

“คุณรีบซ่อนเร็วเข้า” ต้นน้ำบอกอย่างลุกลี้ลุกลน
 “ไม่เป็นไรหรอกจะ เขียวเขาออกมาเถิด” เธอยิ้ม “นี่คงเป็นโชคชะตา”
 (ในสระน้ำ. 2558 : 83)

จากตัวอย่าง ผู้แต่งใช้กลวิธีการสร้างบทสนทนาที่ช่วยดำเนินเรื่องจากเหตุการณ์ที่ต้นน้ำและกาสารเดินทางกลับบ้านหลังเก่าของกาสาร เป็นความลับของต้นน้ำกับกาสาร แต่บอยพบว่า ต้นน้ำอยู่กับคนหน้าแปลกจึงได้ติดตามไป บทสนทนานี้ได้นำไปสู่เหตุการณ์ที่ต้นน้ำกับกาสารมีเพื่อนเพิ่มขึ้นที่จะช่วยกันต่อสู้กับปีศาจด้วย

7.2 บทสนทนาที่บอกลักษณะนิสัยของตัวละคร เป็นบทสนทนาที่จะแสดงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ของตัวละครในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ดังตัวอย่างเรื่อง *ไม่หมอนกับก้อนหิน* ผู้แต่งได้สร้างบทสนทนาที่บอกลักษณะนิสัยของตัวละครก้อนหิน

“ก้อนหิน อยู่ใหม่ลูก” เสียงลุงข้างตะโกนจากหน้าบ้าน
 “อยู่ครับลุง มีอะไรครับ” ก้อนหินส่งเสียงตอบพร้อมกับวิ่งลงบันไดบ้าน
 “เห็นไก่อ่งบ้างไหม มันหายไปอีกแล้ว”
 “อ้าว อีกแล้วหรือ เดียวไปถามพ่อกับแม่ให้หน่อย ลุงเข้ามาก่อน”
 “ที่บ้านเลี้ยงแมวแล้วใช่ไหม”
 “ใช่ แม่ละสิ ไม่รู้ว่ายีนดีปล่อยให้น้ำตาลลงมาวิ่งเล่นหรือเปล่า”

... “ถ้ามันลงมาก็คงแค่จ้องไถ่นะ ไม่น่าถึงขั้นกัดหรอก”
 “น้ำตาลไม่อยู่บนบ้านจริง ๆ ด้วยลุง” ก้อนหินเดินสำรวจตาม
 ใต้โต๊ะและพุ่มไม้ “เอ แต่ไม่เห็นไก่อ่งเลยนะ เขาช่วยลุงข้างหาไก่”

(ไม่หมอนกับก้อนหิน. 2558 : 84)

จากตัวอย่าง ผู้แต่งได้สร้างตัวละครเยาวชนที่มีน้ำใจ รู้จักช่วยเหลือคนอื่น ๆ ซึ่งทำให้เห็นตัวละครเยาวชนที่มีคุณธรรมและจริยธรรม บ่งบอกลักษณะนิสัยของตัวละครเด็กที่มีน้ำใจ

7.3 บทสนทนาที่ให้คติและข้อคิด เป็นวิธีการที่ผู้แต่งสอดแทรกแนวคิดที่มีต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผ่านคำพูดของตัวละคร แสดงความคิดเห็นและแง่คิดเป็นคติธรรมที่มีประโยชน์สามารถนำไปเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตหรือนำไปปฏิบัติต่อไป ในเรื่อง ไม่หมอนกับก้อนหิน ดังตัวอย่าง

“อะไรกันนี่ ยินดีไม่ค่อยได้ไปบ้านลุงข้าง แต่ทำไมเล่า
ได้เป็นเรื่องเป็นราวขนาดนี้”

“ยินดีรู้”

“พอเถอะลูก กินข้าวเถอะ” ผู้เป็นแม่ขำในความเดียงสา
ของลูกชาย

“แต่ยินดีไม่เล่นพินันนะ ไม่ดี”

“หือ อะไรนะ แสดงว่าเวลาไปที่บ้านนั้นเขาเล่นพินันไก๋ชนด้วย
หรือ”

... “แม่ ก้อนหินว่าอย่าให้น้องไปบ้านนั้นดีกว่านะ อีก
อย่างไปคุยกับลุงข้างก็คงช่วยอะไรไม่ได้หรอก เพราะยังไงพวก
เขาก็ไม่เลิกอยู่ดี ก้อนหินออกความเห็น ... ทางที่ดีที่สุดคือต้อง
ป้องกันไม่ให้เด็กในบ้านตนเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องพวกนี้”

(ไม่หมอนกับก้อนหิน. 2558 : 46)

จากตัวอย่าง ผู้แต่งใช้บทสนทนาที่ให้คติและข้อคิดในการเลี้ยงดูลูก หากต้องการให้เด็กมีนิสัยที่ดีก็ต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้ลูกได้พบเห็น ดังเช่นในบทสนทนานี้ แสดงว่าก้อนหินเป็นห่วงน้องชาย ไม่อยากให้น้องชายพบเรื่องที่ไม่ดี ก้อนหินจึงเสนอความคิดเห็นว่าการแก้ปัญหาคือไม่ให้ น้องชายไปบ้านลุงชาย เป็นข้อคิดวิธีการเลี้ยงดูลูกที่ดี และเป็นแนวทางการพัฒนาเด็กหรือเยาวชนต่อไป

8. ฉาก

เป็นองค์ประกอบที่บ่งบอกยุคสมัยของเรื่อง สถานที่และเวลาที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นในเรื่อง ฉากจะให้รายละเอียดประกอบในเนื้อเรื่อง เช่น การสร้างอารมณ์ การสร้างบรรยากาศของเรื่อง นวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัลแวนแกว่า พ.ศ. 2557 ใช้กลวิธีสร้างฉากและบรรยากาศ 3 ลักษณะ ได้แก่ การสร้างฉากและบรรยากาศที่เป็นสถานที่ เป็นสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และเป็นเหตุการณ์ ฉากที่มีลักษณะเด่นคือ ฉากและบรรยากาศสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเห็นความสวยงามของธรรมชาติ เห็นความสำคัญของการรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดังตัวอย่างเรื่อง *เสียงเดือนในเสียงหวูดไฟ* ผู้แต่งได้สร้างฉากที่เป็นสิ่งแวดล้อมธรรมชาติในเวลากลางคืน

เดือนแรมค้อย ๆ หย่อนก้นลงบนม้านั่งหินขัดตรง
ตำแหน่งเดิม แต่ไม่ใช่บนม้านั่งเดิมที่เขาเคยนั่งเมื่อตอนเป็น
เด็กชายเดือนแรม เขาวางกระเป๋าเอกสารไว้ใกล้ตัว ชานชลา
ยังมีกลิ่นเฉพาะตัวเหมือนเดิม เขาแหงนมองเดือนเสี้ยวเกี่ยวฟ้า
ดวงดาวพรราวแสงระยิบระยับกลางท้องฟ้าราตรี สายลมแผ่ว
พัดมาทักทายพอรู้สึกเย็น เดือนคืนนี้ยังคงเป็นเดือนดวงเดิมที่
เขารักและหลงใหล ยังสั่งยืมให้เขาอย่างเมตตาและอบอุ่น เขา
เพ่งพินิจดวงเดือนเหมือนจะค้นหาบางสิ่งบางอย่างที่เคยเก็บไว้
ในนั้น เพียงชั่วอึดใจเดียว เรื่องราวต่าง ๆ ก็ผุดพรั่งขึ้นในมโนภาพ
(เสียงเดือนในเสียงหวูดรถไฟ. 2558 : 1)

จากตัวอย่าง เป็นกลวิธีการสร้างฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมธรรมชาติในเวลากลางคืน สะท้อนถึงความรู้สึกของตัวละครที่สงบมีความสุข เพราะมี “เดือนเสี้ยวเกี่ยวฟ้า” “ดวงดาวพรราวแสงระยิบระยับ” และ “สายลมแผ่วพัดมา” ทำให้เห็นว่าตัวละครที่ความรู้สึกอบอุ่นชื่นใจและมีความหวัง และเป็นฉากภูมิหลังของเหตุการณ์ในทั้งเรื่อง

สรุปได้ว่ากลวิธีการแตงนวนิยายสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัล แวนแก้ว พ.ศ. 2557 ผู้แต่งได้ใช้กลวิธีการแตงตามแนวการแตงนวนิยายเยาวชน ได้แก่ การตั้งชื่อบทด้วยเหตุการณ์สำคัญในเรื่อง และด้วยสิ่งที่อยู่แวดล้อม มีการเปิดเรื่องโดยใช้การบรรยาย การเล่าเรื่อง และการใช้บทสนทนา การดำเนินเรื่องใช้กลวิธีการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และภายในจิตใจของมนุษย์ วิธีการปิดเรื่องใช้วิธีจบเรื่องแบบสุชานาฏกรรม แบบทิ้งปัญหาให้คิด และแบบโศกนาฏกรรม ในด้านตัวละคร ผู้แต่งสร้างตัวละครเด็ก ตัวละครผู้ใหญ่ ตัวละครเหนือมนุษย์ และตัวละครสัตว์ สร้างฉากที่เป็นสถานที่ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และเหตุการณ์ ใช้บทสนทนาที่ช่วยดำเนินเรื่อง บ่งบอกลักษณะนิสัยตัวละคร ให้คิดและข้อคิด การใช้กลวิธีการแตงดังกล่าวทำให้นวนิยายมีเนื้อหาสาระที่สมจริงและมีชีวิตชีวา ช่วยให้เรื่องดำเนินไปอย่างสมเหตุสมผลและน่าสนใจ นอกจากนี้ ยังดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินจากเรื่อง และนำความคิด โลกทัศน์เชิงบวกที่ผู้แตงนำเสนอในเรื่องไปใช้ประโยชน์ต่อไป

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์เรื่องกลวิธีการแตงในนวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัล แวนแก้ว พ.ศ. 2557 ผู้แต่งได้ใช้กลวิธีการแตงนวนิยายเยาวชน ได้แก่ การตั้งชื่อบทด้วยเหตุการณ์สำคัญในเรื่องและด้วยสิ่งที่อยู่แวดล้อมทั่วไป เปิดเรื่องโดยใช้การบรรยาย การเล่าเรื่อง และการใช้บทสนทนา ใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องโดยสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และภายในจิตใจของมนุษย์ มีวิธีการปิดเรื่องแบบสุชานาฏกรรม แบบทิ้งปัญหาให้คิด และแบบโศกนาฏกรรม ผู้แต่งสร้างตัวละครที่เป็นตัวละครเด็ก ตัวละครผู้ใหญ่ ตัวละครเหนือมนุษย์ และตัวละครสัตว์ การสร้างฉากเป็นสถานที่ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ

และเหตุการณ์ ใช้บทสนทนาที่ช่วยดำเนินเรื่อง บ่งบอกลักษณะนิสัยตัวละคร และให้คติและข้อคิด ผลวิจัยดังกล่าวแสดงถึงกลวิธีการแต่งที่มีองค์ประกอบ 5 ประการสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎี การสร้างสรรค์วรรณกรรม ที่พบว่า นวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัล แวนแก้ว พ.ศ. 2557 ได้ใช้กลวิธีการแต่งเช่นเดียวกับวรรณกรรมประเภทนวนิยาย ทำให้มีคุณค่าและให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการแต่งวรรณกรรม ดังที่ศิวกานต์ ปทุมสูติ (2553 : 260-262) ได้อธิบายว่า กลวิธีการแต่งช่วยให้วรรณกรรมมีเรื่องราวน่าอ่านตั้งแต่ต้นจนจบ และมีคุณค่าให้ความรู้ ข้อคิด และความบันเทิงแก่ผู้อ่าน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน โดยใช้กลวิธีการตั้งชื่อ บท การวางโครงเรื่อง และได้ใช้กลวิธีที่หลากหลายมาเปิดเรื่อง ดำเนินเรื่อง ปิดเรื่อง การสร้างบทสนทนานอกจากนี้ ผู้แต่งยังสร้างฉากและบรรยากาศที่เป็นสถานที่ สิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ และการสร้างตัวละคร เด็กและผู้ใหญ่ซึ่งสมจริง ตอบสนองความสนใจของผู้อ่านทุกวัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Jiang Nannan (2555) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายชุด ความสุขของกะทิ โดยงามพรรณ เวชชาชีวะ ซึ่งพบว่า ผู้แต่งได้ใช้กลวิธีการแต่งนวนิยายที่ทำให้เรื่องเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนได้น่าสนใจโดยใช้กลวิธีการตั้งชื่อ การวางโครงเรื่อง การสร้างตัวละคร การสร้างบทสนทนา การสร้างฉากและบรรยากาศที่เหมาะสม ทำให้นวนิยายมีคุณค่าที่น่าสนใจ น่าติดตามมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบกลวิธีการแต่งและแนวคิดวรรณกรรมสำหรับเด็กหรือเยาวชนที่ได้รับรางวัลจากหน่วยงานรัฐหรือเอกชนอื่น ๆ
2. ควรศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการแต่งและแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเด็กหรือเยาวชนที่ได้รับรางวัล แวนแก้ว ในปีอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กร ศิริวัฒน์. (2558) **เสียงเดือนในเสียงหวูดรถไฟ**. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2536) **วรรณกรรมวิจารณ์**. กรุงเทพมหานคร : นาคร.
- มีน พงษ์ไพบูลย์. (2558) **ไม่หมอนกับก้อนหิน**. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- วิทย์ ศิวะศิริยานนท์. (2541) **วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : ธรรมชาติ.
- ศักดิ์สิทธิ์ เทวบิน. (2558) **ในสระน้ำ**. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- ศิวการท์ ปทุมสูติ. (2553) **คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เรียนรู้ทุ่งสักอกศรม.
- Jiang Nannan. (2555) **กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายชุด ความสุขของกะทิ โดย งามพรรณ เวชชาชีวะ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (สาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.